
In het dubbelnummer met als thema *De plaats der intellectuelen in de huidige samenleving* schreven zoals gezegd negen academici over hun leven en werk. Onder hen de dichter Albert Verwey, wiens artikel 'Het lijden aan de tijd' ook als aparte brochure werd uitgegeven. Verwey hekelt cultuurpessimisten die weigeren 'aan het leven deel te nemen' en 'niet alleen aan zichzelf, maar ook aan anderen wanhopen'.³⁶ J. Lindeboom, die Barchem beschreef, wijst op de opmerkelijkheid dat onder de negen intellectuelen (waaronder een huisarts, een architect, een rechter en een officier) toevallig genoeg de predikant ontbreekt.³⁷

Actualiteit en de rubriek Actueel

In het eerste nummer van *Het Kouter* had de redactie het voornemen uitgesproken dat 'bij iedere aanleiding [...] onder het hoofd 'Actueel' aandacht gewijd zal worden aan het gebeuren van den dag'.³⁸ Vijfmaal werd in 1936 de rubriek *Actueel* benut, een aantal dat na de eerste jaargang niet meer is gehaald. De redacteurs Baelde, Banning, Minderaa, Van Holk en Van Senden verzorgen er ieder één. Minderaa schrijft over het overlijden van de Engelse koning George, waarbij het militaire eerbetoon bij hem de vraag oproep of dit niet eens afgelopen kon zijn. Tevens toont hij zijn afschuw voor een citaat uit een rede, gericht aan de jeugd van Duitsland: 'Wie Hitler liefheeft, die heeft Duitschland lief en wie Duitschland liefheeft, heeft God lief'.³⁹ Banning schrijft met instemming over een brief van Stanley Jones in *British Weekly* getiteld 'Christenen van Brittannië verenigt u', die door het *Algemeen Weekblad* was overgenomen. Kritische vragen (is er ook ruimte voor de Remonstrantse Broederschap?) worden niet verzwegen, maar Banning toont zich enthousiast wanneer deze oproep nader zal worden uitgewerkt. Ook wordt de V.P.R.O. namens *Het Kouter* van harte gefeliciteerd met het tienjarig jubileum.⁴⁰ Baelde reageert op een artikel van de econoom J. Goudriaan (1893-1974) in *De Groene Amsterdammer* van april, waarin deze met een zekere stelligheid lijkt te hebben aangekondigd dat de oorlog zal uitbreken. Baelde hekelt de 'schijn van redelijkheid en nuchterheid' van het artikel. Het stuk moet niet zo zeer weerlegd als wel ontmaskerd worden opdat niet 'vele duizenden, onbevredigd door het huidige leven, alle zedelijk idealisme [...] van zich afgooien'.⁴¹ Van Senden gaat in op de annexatie van Abessinië (Ethiopië) door Italië en vooral op het falen van de Volkenbond hierin. Eindeloos vergaderde zij, maar tot preventief ingrijpen is het niet gekomen. Met name de inbreng van Frankrijk dat na 1918 'een even steriele als funeste politiek voert' is hemeltergend. Hierna schrijft Van Senden, die een ambivalente houding innam ten aanzien van het nationaal-socialisme: 'Voor mij is zoals onze lezers weten het antifascisme, zoomin als eenige andere con-

³⁶ HK I (1936), 348. Als brochure: Albert Verwey, *Het lijden aan de tijd. Antwoord op een vraag van de Kouter-redactie*, 1936.

³⁷ Hij voegt daar de vraag aan toe: 'Was misschien de cultuur, over een zeer breed front, niet wat meer op de voorgrond getreden dan de religie?' J. Lindeboom, *Geschiedenis van de Barchembeweging*, Barchem 1958, 225-226.

³⁸ HK I (1936), 5.

³⁹ HK I (1936), 78-80.

⁴⁰ HK I (1936), 141-144.

⁴¹ HK I (1936), 188-190.